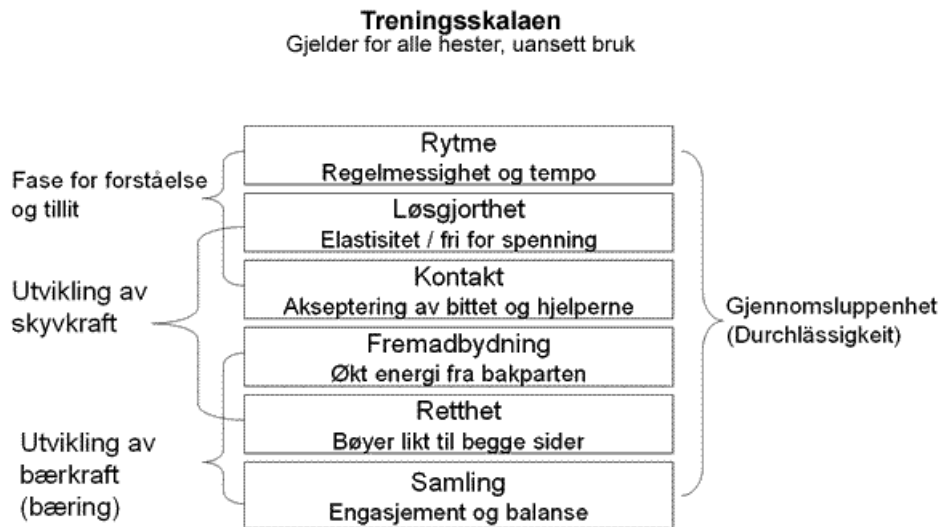

Hensikten med treningsskalaen (Basis):

Å være "**gjennom**" eller "slippe hjelperne gjennom" betyr at hesten lydig er i stand til å gjøre det kusen ber om uten spenning. Den skal svare på kuskens hjelperer uten å nøle, med bakbein som svinger frem inn under tyngdepunktet og aktivt skyver fra. Samtidig som at tømmens innvirkning skal "gå gjennom" fra hestens munn, via nakken og ryggen, til bakparten – uten å være blokkert noe sted.

At hesten er "gjennom" mens den forblir løsgjort i alle øvelser, svarer på kuskens hjelperer, aksepterer halvparader og viser overganger uten å nøle eller med motstand, og lytter til kuskens minste hjelperer.

Å være gjennom (gjennomsluppenhet) gjør at hesten kan gå alle gangarter og utføre overganger med bi beholden rytme.

Det er kun i den hesten som beveger seg løsgjort (avspent/fri for spenning) hvor energien fra bakparten kan komme frem gjennom hestens kropp.

For at bittet skal fungere som en hjelp, er det nødvendig at det blir liggende på hestens lader (det tannløse partiet i hestens munn). Hesten må derfor strekke overlinjen slik at neseryggen (gjennom øyet) kommer ned til loddplan, eller litt foran. Problemer med kontakten vises i ujevnheter eller stivhet i forbindelsen fra kuskens hånd frem til hestens munn. En slik stivhet vil innvirke på hestens mulighet for å kunne slippe hjelperne gjennom.

En hest som arbeider med fremadbydning, er løsgjort i ryggen, som svinger bakbeina frem til tyngdepunktet, er bedre i stand til å slippe drivende og forholdende hjelperer gjennom.

Først når hesten blir fullstendig rett, vil den være i stand til å akseptere halve parader likt på begge hender. Den vil og kunne arbeide mer positivt inn i en kontakt uten at bakbeina trår ut til en side. Denne rettheten er igjen absolutt nødvendig for at hesten skal kunne samle seg, med konsekvens at den kan gå med hode og hals i korrekt bæring.

Hvis hesten responderer korrekt på de samlede øvelsene ved å trække frem mot tyngdepunktet med begge bakbeina, og ved å flytte vekten mer over til bakparten, er dette en indikasjon på at den har oppnådd en høy grad av gjennomsluppenhet. Det at hesten trækker frem til tyngdepunktet (overtramp) er viktig for dens helse. I naturen går ikke hester med belastning, som vogn og rytter. Det er noe vi mennesker har funnet på at vi kan gjøre med den. Derfor er det vår oppgave å trene den slik at den unngår skader på grunn av arbeidet vi vil den skal gjøre. Det er kun når bakbena trår frem til frambenas spor, eller foran – at hestens ryggrad er rak. Korte steg bak, betyr at den beveger seg med senket rygg. På sikt kan dette påføre hesten skader, slik som "kissing spines" – en lidelse som er svært smertefull for hesten og som kanskje kan gjøre at den ikke er i stand til å arbeide med vogn eller rytter. I hver ryggvirvel går det en rygg tapp opp. Ved manken er de lengst, og så blir de kortere bakover i ryggen. De fremste peker bakover og de bakre fremover. Når hesten "slipper" med ryggen (mister bæring), slik at den går med "lav rygg", kan rygg tappene komme sammen, og utvikle betennelse. På sikt vil dette gi forkalkninger.

Eksempel på "kissing spines", der rygg tappene har "vokst sammen". Denne hesten her ble i sin tid brukt til bruks/oppdragskjøring, det er med andre ord en lidelse som kan oppstå hos alle hester, uansett type arbeid – om man ikke passer på at de blir utdannet til å bevege seg i korrekt bæring.

God dressur er hestevelferd.